

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่ สนส. ๑๖/๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางการระบุและการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

๑. เหตุผลในการออกประกาศ

ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เป็นตัวกลางทางการเงิน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศไทยมาโดยตลอด การกำกับดูแลให้ธนาคารพาณิชย์มีความมั่นคงและสามารถให้บริการทางการเงินได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เกิดการหยุดชะงักจึงถือเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดใหญ่ มีความเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการเงินและระบบการเงินสูง มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่มีความซับซ้อน และเป็นผู้ให้บริการหลักในผลิตภัณฑ์ทางการเงินหรือโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวให้เข้มงวดขึ้นกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไป โดยกำกับดูแลให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Domestic systemically important banks: D-SIBs) มีความสามารถในการรองรับความเสียหายได้มากขึ้น เพื่อลดโอกาสที่ธนาคารพาณิชย์จะประสบปัญหาฐานะทางการเงิน และส่งผลกระทบต่อระบบการเงิน และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบสถาบันการเงินของประเทศมีเสถียรภาพและได้รับการยอมรับตามมาตรฐานสากล โดยแนวทางการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามประกาศฉบับนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยอ้างอิงจาก A framework for dealing with domestic systemically important banks ของ Basel Committee on Banking Supervision ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการกำกับดูแลสถาบันการเงินตามหลักเกณฑ์ Basel III

การกำหนดธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งต้องดำรงเงินกองทุนในอัตราที่สูงขึ้นและต้องปฏิบัติตามมาตรการกำกับดูแลอื่นที่มากกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไป โดยการกำหนดรายชื่อธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศนั้นไม่ได้หมายความว่าธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากทางการโดยปริยายในกรณีที่ประสบปัญหาด้านสภาพคล่องหรือ

ปัญหาฐานะทางการเงิน ซึ่งการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าวจะต้องพิจารณาถึงปัจจัยอื่นที่สะท้อนความเชื่อมั่นต่อระบบสถาบันการเงินและระบบการเงินในขณะนั้นด้วย

๒. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ธนาคารแห่งประเทศไทยออกหลักเกณฑ์แนวทางการระบุและการกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศให้ธนาคารพาณิชย์ถือปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

๓. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินทุกแห่ง

๔. เนื้อหา

๔.๑ คำจำกัดความ

ในประกาศฉบับนี้

“ธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

“ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Domestic systemically important banks: D-SIBs)” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศว่าเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามหลักเกณฑ์ในประกาศฉบับนี้

“ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ยกเว้นสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

“สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ” หมายความว่า สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

“อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับผลขาดทุนในภาวะวิกฤต (Conservation buffer)” หมายความว่า อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับผลขาดทุนในภาวะวิกฤต (Conservation buffer) ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์

“อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสี่ยงเชิงระบบที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเศรษฐกิจซบ (Countercyclical buffer)” หมายความว่า อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสี่ยงเชิงระบบที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเศรษฐกิจซบ (Countercyclical buffer) ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์

๔.๒ หลักการ

ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวมีความสามารถในการรองรับ

ความเสียหายได้มากขึ้น เพื่อลดโอกาสที่จะประสบปัญหาจนส่งผลกระทบต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การกำกับดูแลดังกล่าว ธนาคารแห่งประเทศไทยอ้างอิงจากมาตรฐานสากลตามที่ Basel Committee on Banking Supervision กำหนด โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ แนวทางการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ และส่วนที่ ๒ มาตรการในการกำกับดูแลเพิ่มเติมสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

๔.๓ รายละเอียดของหลักเกณฑ์

๔.๓.๑ แนวทางการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

(๑) ดัชนีชี้วัดที่ใช้ในการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ดัชนีชี้วัดหลัก (Main indicators) ในการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ และหากดัชนีชี้วัดหลักไม่สามารถใช้แบ่งกลุ่มได้อย่างชัดเจน ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจนำดัชนีชี้วัดเสริม (Ancillary indicators) มาใช้พิจารณาเพิ่มเติมได้ โดยมีรายละเอียดของดัชนีชี้วัด ดังนี้

(๑.๑) ดัชนีชี้วัดหลัก (Main indicators)

ธนาคารแห่งประเทศไทยใช้ดัชนีชี้วัดหลัก ๔ ด้านในการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจมีต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ ซึ่งดัชนีชี้วัดหลักทั้ง ๔ ด้านสามารถสะท้อนถึงระดับของผลกระทบที่ธนาคารพาณิชย์นั้นอาจมีต่อระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมถึงกลไกการทำงานของตลาดการเงินในประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(ก) ด้านขนาด (Size): ธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดใหญ่และมีปริมาณธุรกรรมทางการเงินเป็นจำนวนมากจะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวมมากกว่าธนาคารพาณิชย์ที่มีขนาดเล็ก ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงกำหนดให้ขนาดของธนาคารพาณิชย์เป็นดัชนีชี้วัดหลัก โดยพิจารณาจากขนาดของสินทรัพย์รวมและรายการนอกงบดุลของกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์

(ข) ด้านความเชื่อมโยง (Interconnectedness): ธนาคารพาณิชย์ที่มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการเงินอื่นและระบบการเงินสูงจะมีโอกาสที่จะส่งผ่านความเสี่ยงและส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงินอื่นและระบบการเงินได้มากกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงกำหนดให้ความเชื่อมโยงเป็นดัชนีชี้วัดหลัก โดยพิจารณาจาก ๓ ปัจจัย ดังนี้

- ความเชื่อมโยงด้านสินทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อระบบสถาบันการเงินในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้หรือผู้ลงทุน โดยพิจารณาจากปริมาณเงินฝาก เงินให้สินเชื่อ และเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน ของกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่มีคู่สัญญาเป็นสถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น

- ความเชื่อมโยงด้านหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อระบบสถาบันการเงินในฐานะที่เป็นลูกหนี้ โดยพิจารณาจากปริมาณเงินรับฝากและเงินกู้ยืมของกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่มีคู่สัญญาเป็นสถาบันการเงินอื่น ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นต้น

- ความเชื่อมโยงด้านความต้องการเงินทุนของธนาคารพาณิชย์ที่มีต่อระบบการเงิน โดยพิจารณาจากมูลค่าของตราสารหนี้และตราสารทุนที่กลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ออกจำหน่ายให้กับนักลงทุนทุกประเภท

(ค) ด้านการทดแทนกันได้ (Substitutability) และด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบสถาบันการเงิน (Financial institution infrastructure): ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นผู้ให้บริการทางการเงินที่สำคัญหรือเป็นผู้ให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่สำคัญ จะมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงัก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวมได้มากกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น เนื่องจากธนาคารพาณิชย์แห่งนี้อาจไม่สามารถให้บริการทดแทนกันได้หรือมีต้นทุนในการดำเนินการที่สูงมาก ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงกำหนดให้การทดแทนกันได้และการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานของระบบสถาบันการเงินเป็นดัชนีชี้วัดหลัก โดยพิจารณาจาก ๓ ปัจจัย ดังนี้

- มูลค่าการโอนเงินผ่านระบบการชำระเงินบาทเน็ต ซึ่งเป็นระบบที่ให้บริการในด้านการชำระเงินของประเทศ โดยธนาคารพาณิชย์ที่มีมูลค่าการโอนเงินในระบบการชำระเงินบาทเน็ตสูง จะมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อระบบการชำระเงินมากกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสภาพคล่องในระบบการเงินและส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศหยุดชะงักได้ โดยพิจารณาจากมูลค่าเฉลี่ยการโอนเงินผ่านระบบการชำระเงินบาทเน็ตต่อวันของธนาคารพาณิชย์

- ความเป็นศูนย์กลางในระบบการชำระเงินบาทเน็ต ธนาคารพาณิชย์ที่มีความเชื่อมโยงในเครือข่ายของระบบการชำระเงินสูง จะมีโอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อระบบการชำระเงินที่รุนแรงต่อการให้บริการการชำระเงินในระบบบาทเน็ตซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานหลักของระบบการชำระเงินในประเทศมากกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น โดยใช้แบบจำลองเชิงเครือข่าย (Network model) ในการพิจารณาความเป็นศูนย์กลางในระบบการชำระเงินบาทเน็ตดังกล่าว

- จำนวนผู้ฝากเงิน ธนาคารพาณิชย์ที่มีจำนวนผู้ฝากเงินสูง จะแสดงถึงระดับความสำคัญในการให้บริการทางการเงินพื้นฐานดังกล่าว

(ง) ด้านความซับซ้อน (Complexity): ธนาคารพาณิชย์ที่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ซับซ้อนหรือกระบวนการดำเนินธุรกิจที่ซับซ้อน จะมีขั้นตอนและกระบวนการในการแก้ไขปัญหาที่ยุ่งยากและซับซ้อนกว่าธนาคารพาณิชย์อื่น รวมถึงอาจเกิดการเร่งขายสินทรัพย์ (Fire sale) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อระดับราคาของสินทรัพย์ในระบบการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย จึงกำหนดให้ความซับซ้อนเป็นดัชนีชี้วัดหลัก โดยพิจารณาจาก ๒ ปัจจัย ดังนี้

- มูลค่าธุรกรรมอนุพันธ์นอกตลาด โดยพิจารณาจากจำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรมอนุพันธ์นอกตลาดของกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์

- มูลค่าเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนในบัญชีเพื่อค้าและบัญชีเผื่อขาย โดยพิจารณาจากมูลค่าเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนในบัญชีเพื่อค้าและบัญชีเผื่อขายของกลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ ทั้งนี้ ไม่รวมเงินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ในบัญชีเพื่อการค้าตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเพื่อรองรับสถานการณ์ด้านสภาพคล่องที่มีความรุนแรง (Liquidity Coverage Ratio: LCR)

(๑.๒) ดัชนีชี้วัดเสริม (Ancillary indicators)

ในกรณีที่ดัชนีชี้วัดหลักไม่สามารถใช้ในการระบุความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์ได้อย่างชัดเจน ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาดัชนีชี้วัดเสริมอื่น ๆ ทั้งที่เป็นดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณ (Quantitative indicators) หรือดัชนีชี้วัดเชิงคุณภาพ (Qualitative indicators) มาใช้ประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมได้ เช่น ปริมาณสินทรัพย์เสี่ยงการทำธุรกรรมในตลาดอัตราแลกเปลี่ยน และความซับซ้อนของโครงสร้างธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น

(๒) น้ำหนักของดัชนีชี้วัดหลัก

ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ดัชนีชี้วัดหลักด้านขนาด ด้านความเชื่อมโยง รวมถึงด้านการทดแทนกันได้และด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบสถาบันการเงิน มีน้ำหนักเท่ากันที่ร้อยละ ๓๐ ส่วนดัชนีชี้วัดด้านความซับซ้อนกำหนดให้มีน้ำหนักที่ร้อยละ ๑๐ เนื่องจากธุรกรรมอนุพันธ์ในประเทศยังมีปริมาณธุรกรรมและความเสี่ยงที่ไม่สูงนัก จึงอาจไม่ได้ส่งผลกระทบต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศเท่ากับดัชนีชี้วัดหลักด้านอื่น ๆ โดยดัชนีชี้วัดหลักและปัจจัยในแต่ละด้าน มีน้ำหนักสรุปได้ตามตาราง ดังนี้

ดัชนีชี้วัดหลัก ปัจจัย และน้ำหนักที่ใช้ในการพิจารณา

ดัชนีชี้วัดหลัก	ปัจจัย	น้ำหนัก
๑) ด้านขนาด (Size)	- สินทรัพย์รวมและรายการนอกงบดุล	๓๐
๒) ด้านความเชื่อมโยง (Interconnectedness)	- ความเชื่อมโยงด้านสินทรัพย์ ร้อยละ ๑๐ - ความเชื่อมโยงด้านหนี้สิน ร้อยละ ๑๐ - ความเชื่อมโยงด้านความต้องการเงินทุน ร้อยละ ๑๐	๓๐

ดัชนีชี้วัดหลัก	ปัจจัย	น้ำหนัก
๓) ด้านการทดแทนกันได้ (Substitutability) และด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบสถาบันการเงิน (Financial institution infrastructure)	<ul style="list-style-type: none"> - มูลค่าการโอนผ่านระบบการชำระเงินบาทเน็ต ร้อยละ ๑๐ - ความเป็นศูนย์กลางในระบบการชำระเงินบาทเน็ต ร้อยละ ๑๐ - จำนวนผู้ฝากเงิน ร้อยละ ๑๐ 	๓๐
๔) ด้านความซับซ้อน (Complexity)	<ul style="list-style-type: none"> - มูลค่าธุรกรรมอนุพันธ์นอกตลาด ร้อยละ ๕ - มูลค่าเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนในบัญชีเพื่อค้าและบัญชีเพื่อขาย ร้อยละ ๕ 	๑๐

(๓) วิธีการคำนวณคะแนนรวมความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์

(๓.๑) คำนวณหาสัดส่วนส่วนแบ่งตลาด (Market share) ของธนาคารพาณิชย์ในแต่ละดัชนีชี้วัดหลัก (หรือแต่ละปัจจัย) โดยนำมูลค่าที่ธนาคารพาณิชย์มีในแต่ละดัชนีชี้วัดหลัก (หรือแต่ละปัจจัย) หารด้วยมูลค่ารวมของระบบในแต่ละดัชนีชี้วัดหลัก (หรือแต่ละปัจจัย) ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้มีหน่วยเป็นร้อยละ

(๓.๒) นำผลลัพธ์ที่คำนวณได้ตาม (๓.๑) คูณด้วยน้ำหนักที่กำหนดไว้สำหรับดัชนีชี้วัดหลักแต่ละด้าน (หรือแต่ละปัจจัย) ตามที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้น แล้วคูณด้วย ๑๐๐ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์เป็นจำนวนเต็มหน่วย

(๓.๓) นำผลลัพธ์ของทุกดัชนีชี้วัดหลัก (หรือแต่ละปัจจัย) ที่คำนวณได้ตาม (๓.๒) มารวมกันเพื่อใช้เป็นคะแนนรวมในการประเมินความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์

(๓.๔) นำผลคะแนนรวมที่คำนวณได้ตามข้อ (๓.๓) มาเรียงลำดับและจัดกลุ่มความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์ตามการกระจายตัวของคะแนน (Cluster analysis) โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑) กลุ่มที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ และ ๒) กลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

ทั้งนี้ หากการกระจายตัวของคะแนนดังกล่าวส่งผลให้ไม่สามารถแบ่งกลุ่มได้ชัดเจน ธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำดัชนีชี้วัดเสริมอื่น ๆ มาใช้ประกอบการพิจารณาความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์เพิ่มเติม

(๔) ความถี่ในการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะคำนวณคะแนนรวมความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์เป็นประจำทุกปี โดยใช้ข้อมูลในปีก่อนหน้ามาพิจารณา และจะประกาศว่าธนาคารพาณิชย์เป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ เมื่อผลคะแนนรวมความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์ใดถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๑ (๓.๔) ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๒ ปี (Observation period) และจะเปลี่ยนแปลงสถานะของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าว เมื่อผลคะแนนรวมความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศของธนาคารพาณิชย์นั้นถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๒ ปี (Observation period)

อนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาทบทวนแนวทางการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๑ (๑) (๒) และ (๓) ข้างต้นเป็นประจำทุก ๆ ๓ ปี เพื่อให้แนวทางการระบุนาการพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศสามารถสะท้อนถึงความมีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบได้อย่างเหมาะสม

๔.๓.๒ มาตรการกำกับดูแลเพิ่มเติมสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

(๑) มาตรการกำกับดูแลด้านเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศดำรงเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Higher loss absorbency) ดังนี้

ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศเป็นธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (Common equity tier 1) เพิ่มเติมจากการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นต่ำ อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับผลขาดทุนในภาวะวิกฤต (Conservation buffer) และอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสี่ยงเชิงระบบที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเศรษฐกิจซบเซา (Countercyclical buffer) อีกร้อยละ ๑ ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น เพื่อเป็นเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Higher loss absorbency)

ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศเป็นสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นเพิ่มเติมจากการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นต่ำ อัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับผลขาดทุนในภาวะวิกฤต (Conservation buffer) และอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสี่ยงเชิงระบบที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเศรษฐกิจซบเซา (Countercyclical buffer)

อีกร้อยละ ๑ ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น เพื่อเป็นเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Higher loss absorbency)

ทั้งนี้ หากธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไม่สามารถดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดข้างต้นได้ ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศดังกล่าวเก็บสะสมเงินกำไรสุทธิบางส่วนหรือทั้งหมดตามสัดส่วนที่กำหนดในเอกสารแนบ โดยจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิ^๑ ของธนาคารพาณิชย์ (Earning distribution) ได้แก่ การจ่ายเงินปันผล การจ่ายโบนัสพนักงาน^๒ การจ่ายผลตอบแทนแก่ผู้ถือตราสารทางการเงินที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ ๑ และการซื้อหุ้นคืน ซึ่งธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศอาจเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งข้างต้นหรือทั้งหมดก็ได้ เพื่อให้สามารถดำรงเงินกองทุนส่วนเพิ่มได้ครบตามที่กำหนดจึงจะสามารถจัดสรรกำไรสุทธิได้^๓ อนึ่ง ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศเก็บสะสมกำไรสุทธิตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด แต่ยังไม่สามารถดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศหารือกับฝ่ายกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ถึงแผนการดำรงเงินกองทุนต่อไป

อย่างไรก็ดี หากธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไม่สามารถดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มได้ จะยังไม่ถือว่าธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไม่ปฏิบัติตามการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เว้นแต่ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิตามสัดส่วนที่กำหนดในเอกสารแนบจึงจะถือว่าธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไม่ปฏิบัติตามการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี

(๒) มาตรการกำกับดูแลด้านอื่น ๆ สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

^๑ กำไรสุทธิ ได้แก่ กำไรสุทธิหลังหักเงินสำรองที่ได้จัดสรรแล้ว (ถ้ามี) ตามมติที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น หรือตามข้อบังคับของธนาคารพาณิชย์ เช่น ทุนสำรองตามกฎหมาย และรายการอื่น ๆ เป็นต้น

^๒ การจ่ายโบนัสพนักงาน หมายถึง ผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่กรรมการ ผู้บริหารระดับสูง หรือพนักงาน ที่ขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์นั้น

^๓ หากธนาคารพาณิชย์ยังต้องการจัดสรรกำไรสุทธิ (Earning distribution) โดยไม่เก็บสะสมกำไรสุทธิ ธนาคารพาณิชย์จะต้องดำเนินการเพิ่มทุนเพื่อให้สามารถดำรงอัตราส่วนระหว่างเงินกองทุนและสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้นตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศปฏิบัติตาม มาตรการกำกับดูแลอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถติดตามดูแลความเสี่ยงของ ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศอย่างใกล้ชิด รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์ มีระบบการควบคุมภายในที่ดีและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ดังต่อไปนี้

(๒.๑) การจัดส่งรายงานที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงภายในของ ธนาคารพาณิชย์ (Internal management report/Risk report)

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ จัดส่งรายงานที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงเป็นการภายในของธนาคารพาณิชย์ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อมีการร้องขอ ภายในระยะเวลาที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(๒.๒) การจัดให้มีวาระการประชุมของคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์ (Board of directors) เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงานผลการตรวจสอบที่สำคัญ

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ จัดให้มีวาระการประชุมของคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรายงาน ผลการตรวจสอบที่สำคัญต่อคณะกรรมการของธนาคารพาณิชย์ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

(๒.๓) การจัดส่งรายงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินในระดับ กลุ่ม Solo Consolidation

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ จัดส่งรายงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ตามประกาศ ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำรายงานและการตรวจสอบกลุ่มธุรกิจทางการเงิน และชุดข้อมูลตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการส่งรายงานข้อมูลต่อธนาคารแห่งประเทศไทย ตามเงื่อนไขและข้อกำหนดในประกาศฉบับนี้แทน ดังนี้

(ก) ให้จัดส่งรายงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินใน ระดับกลุ่ม Solo Consolidation ให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามที่กำหนดในประกาศธนาคาร แห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำรายงานและการตรวจสอบกลุ่มธุรกิจทางการเงิน เป็นรายเดือน ภายในระยะเวลา ๔๕ วันนับจากวันสิ้นเดือน ยกเว้นรายงานการประเมินความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ในบัญชีเพื่อการธนาคาร และรายงานการดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ให้จัดส่งเป็นรายไตรมาส ภายในระยะเวลา ๙๐ วัน นับจากวันสิ้นไตรมาสตามเดิม

(ข) ให้จัดส่งชุดข้อมูลการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ตาม (ก) ข้างต้นที่กำหนดตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการส่งรายงานข้อมูลต่อธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นรายเดือน ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน นับจากวันสิ้นเดือน ยกเว้นชุดข้อมูล Provision Summary๑ และชุดข้อมูล Total Trading Book Position ในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ให้จัดส่งเป็นรายไตรมาส ภายในระยะเวลา ๔๕ วัน นับจากวันสิ้นไตรมาส

(๒.๔) มาตรการอื่น ๆ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

๔.๓.๓ กรอบระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรการกำกับดูแลเพิ่มเติมสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

(๑) ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับการประกาศว่าเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศในปี ๒๕๖๐ และปี ๒๕๖๑

(๑.๑) ให้เริ่มดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๒ (๑) ที่ร้อยละ ๐.๕ ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ และดำรงเพิ่มเป็นร้อยละ ๑ ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป โดยสรุปได้ตามตาราง ดังนี้

การดำรงเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ
ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

อัตราส่วนเงินกองทุน	๑ ม.ค. ๒๕๖๒	๑ ม.ค. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นชั้นต่ำ (CET1 ratio)	๔.๕%	๔.๕%
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ ๑ ชั้นต่ำ (T1 ratio)	๖.๐%	๖.๐%
อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นชั้นต่ำ (Total capital ratio)	๘.๕%	๘.๕%
Conservation buffer	๒.๕%	๒.๕%
Countercyclical buffer	ตามที่ ธปท. กำหนด	
Higher loss absorbency สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบ ในประเทศ	๐.๕%	๑.๐%
รวม CET1 ratio ที่ต้องดำรง	๗.๕%	๘.๐%
รวม T1 ratio ที่ต้องดำรง	๙.๐%	๙.๕%
รวม Total capital ratio ที่ต้องดำรง	๑๑.๕%	๑๒.๐%

การดำรงเงินกองทุนของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ
ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

อัตราส่วนเงินกองทุน	๑ ม.ค. ๒๕๖๒	๑ ม.ค. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป
อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นขั้นต่ำ (Total capital ratio)	๘.๕%	๘.๕%
Conservation buffer	๒.๕%	๒.๕%
Countercyclical buffer	ตามที่ ธปท. กำหนด	
Higher loss absorbency สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ	๐.๕%	๑.๐%
รวม Total capital ratio ที่ต้องดำรง	๑๑.๕%	๑๒.๐%

(๑.๒) ให้ปฏิบัติตามมาตรการกำกับดูแลด้านอื่น ๆ สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๒ (๒) โดยมีผลบังคับใช้ทันที ยกเว้นการจัดส่งรายงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ตามข้อ ๔.๓.๒ (๒.๓) ให้เริ่มจัดส่งรายงานและชุดข้อมูลตามแนวทางดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

(๒) ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับการประกาศว่าเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

(๒.๑) ให้ดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๒ (๑) ทั้งจำนวนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศให้ธนาคารพาณิชย์ทราบว่ามิสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

(๒.๒) ให้ปฏิบัติตามมาตรการกำกับดูแลด้านอื่น ๆ สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศตามข้อ ๔.๓.๒ (๒) โดยมีผลบังคับใช้ทันที ยกเว้นการจัดส่งรายงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจทางการเงินในระดับกลุ่ม Solo Consolidation ตามข้อ ๔.๓.๒ (๒.๓) ให้เริ่มจัดส่งรายงานและชุดข้อมูลตามแนวทางดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศให้ธนาคารพาณิชย์ทราบว่ามิสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

(๓) การเลิกดำเนินการตามมาตรการกำกับดูแลสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ

ให้ธนาคารพาณิชย์ที่เคยได้รับการประกาศว่าเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ ยกเลิกการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหาย

สำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Higher loss absorbency) ตามข้อ ๔.๓.๒ (๑) และไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกำกับดูแลด้านอื่น ๆ ตามข้อ ๔.๓.๒ (๒) ได้ทันทีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศให้ธนาคารพาณิชย์ทราบว่าไม่ได้มีสถานะเป็นธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศแล้ว

๕. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

วิโรฒ สันติประภพ

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางเงื่อนไขการจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิ (Earning distribution) สำหรับการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับความเสียหายสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศ (Higher loss absorbency)

1. กรณีธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย

หากธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไทยไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจะถูกจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิตามตารางนี้¹

ปี 2562 (ต้องดำรง Higher loss absorbency ที่ 0.5%)			
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (CET1 ratio)	อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 (Tier 1 ratio)	อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้น (Total capital ratio)	อัตราของกำไรสุทธิขั้นต่ำที่ต้องเก็บสะสมไว้
4.5% - 5.25%	6% - 6.75%	8.5% - 9.25%	100%
> 5.25% - 6%	> 6.750% - 7.50%	> 9.25% - 10%	80%
> 6% - 6.75%	> 7.5% - 8.250%	> 10% - 10.75%	60%
> 6.75% - 7.5%	> 8.250% - 9%	> 10.75% - 11.5%	40%
> 7.5%	> 9%	> 11.5%	0%

ปี 2563 เป็นต้นไป (ต้องดำรง Higher loss absorbency ที่ 1%)			
อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ที่เป็นส่วนของเจ้าของ (CET1 ratio)	อัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 (Tier 1 ratio)	อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้น (Total capital ratio)	อัตราของกำไรสุทธิขั้นต่ำที่ต้องเก็บสะสมไว้
4.5% - 5.375%	6% - 6.875%	8.5% - 9.375%	100%
> 5.375% - 6.25%	> 6.875% - 7.75%	> 9.375% - 10.25%	80%
> 6.25% - 7.125%	> 7.75% - 8.625%	> 10.25% - 11.125%	60%
> 7.125% - 8%	> 8.625% - 9.5%	> 11.125% - 12%	40%
> 8%	> 9.5%	> 12%	0%

¹ ให้ธนาคารพาณิชย์ที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไทยใช้ตารางเงื่อนไขการจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิ (Earning distribution) นี้แทนตารางเงื่อนไขการจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิ (Earning distribution) สำหรับการดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนส่วนเพิ่มเพื่อรองรับผลขาดทุนในภาวะวิกฤต (Conservation buffer) ตามเอกสารแนบของประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์

2. กรณีสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

หากสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีนัยต่อความเสี่ยงเชิงระบบในประเทศไทย ไม่สามารถดำรงเงินกองทุนได้ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด สาขาของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจะต้องถูกจำกัดการจัดสรรกำไรสุทธิตามตารางนี้

ปี 2562 (ต้องดำรง Higher loss absorbency ที่ 0.5%)	
อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้น (Total capital ratio)	อัตราของกำไรสุทธิขั้นต่ำที่ ต้องเก็บสะสมไว้
8.5% - 9.25%	100%
> 9.25% - 10%	80%
> 10% - 10.75%	60%
> 10.75% - 11.5%	40%
> 11.5%	0%

ปี 2563 เป็นต้นไป (ต้องดำรง Higher loss absorbency ที่ 1%)	
อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้น (Total capital ratio)	อัตราของกำไรสุทธิขั้นต่ำที่ ต้องเก็บสะสมไว้
8.5% - 9.375%	100%
> 9.375% - 10.250%	80%
> 10.250% - 11.125%	60%
> 11.125% - 12%	40%
> 12%	0%